

En intervju med Richard McCulloch

RICHARD McCULLOCH föddes i Michigan 1949 och har bott i Florida sedan 1955. Han är en elfte generationens amerikan med ett livslångt intresse för de nordeuropeiska folkens historia. Som student och akademiker under den intensiva ideologiska hetsen i slutet av 60- och början av 70-talet, exponerades han ständigt för de idéer och krafter som hotade hans folk och dess kultur. I denna intellektuellt och själsligt krävande omgivning, i vilken hans djupaste värderingar och förhoppningar ansattes av destruktiva filosofier på kollisionskurs med hans egna, bestämde sig författaren för att definiera och formulera sina tankar, till att börja med för att själv förstå dem och senare för att upplysa sina själsfränder.

Efter att ha mottagit sin andra akademiska examen 1975, började han skriva på sin första bok om de nordliga folken. Denna bok, som tog åtta år att färdigställa, var den första frukten av hans ansträngningar och publicerades 1982 som *The Ideal and Destiny*. Hans andra bok, med titeln *Destiny of Angels*, publicerades 1986 och är en uppföljare till den första. *The Nordish Quest*, publicerad 1989, är hans tredje bok i vilken han uppdaterar sina tankar med nya koncept och förslag. *The Racial Compact* publicerades 1994 och är ett upprop för rasliga rättigheter, bevarande och självständighet.

Författaren driver en egen hemsida på www.racialcompact.com. Denna intervju med Richard McCulloch gjordes på hösten 1998, och var ett resultat av ett svensk-holländskt samarbetsprojekt för att sprida hans verk och filosofi. Samma år började hans böcker att översättas till svenska. För närvarande (våren 2002) har *The Racial Compact* och *Destiny of Angels* blivit tryckta på svenska som *Det rasliga fördraget* och *Ånglarnas levnadsöde*. Hans tredje bok kommer att ges ut på svenska inom kort som *Det nordliga sökandet*. McCulloch har även skrivit åtskilliga artiklar och essäer, av vilka flera redan översatts och publicerats.

För att ladda hem gratis material av McCulloch, samt för mer information, besök www.preservationist-books.com.

Några personliga frågor

Kan du berätta lite för oss om dig själv och varifrån ditt livslånga intresse för de nordliga folken kommer? Vilken plats har rasligt medvetande haft i ditt liv under årens lopp? Med andra ord, hur utvecklade du ditt tänkesätt och din förmåga att uttrycka detta tänkesätt på det fantastiska sätt du gör?

Jag önskar att jag visste, men kanske har den här graden av självmedvetande förvägrats oss. Jag kan säga att det är en oreducerbar del av vad jag är i min varelses själva innersta och min identitet sedan så lång tid tillbaka jag kan minnas. Jag tillbringar en hel del tid med att fundera kring de här frågorna, och med tiden har mina tankar förädlats och min förmåga att uttrycka dem förbättrats.

Vi, och kanske många läsare, är nyfikna på din egen etniska bakgrund. Du är uppenbarligen av nordligt ursprung, men till vilka förgreningar av den nordliga rasen kan du spåra din härkomst?

Liksom för många amerikaner av nordligt ursprung härstammar mitt ursprung från flera av nordvästra Europas folk. Min morfars och min farfars familjer hade amerikanska rötter sedan långt tillbaka. Mina förfäder på McCulloch-sidan var vad vi kallar skotsk-irländska eller ulsterskottar, som utvandrade från Edingburghområdet till Ulster på Nordirland på 1600-talet och efter 1717 emigrerade därifrån till västra Virginia för att slutligen år 1792 hamna i västra Pennsylvania där de genom giftermål förenade sig med många andra släktled med amerikanska rötter sedan långt tillbaka, men av olika nordliga ursprung (Boyc, Braig, Earhart etc). Mina holländska, svenska och hugenottska förfäder (van der Goes, van Nes, van der Vliet, van Arsdalen, Claesen, Anderson, Latourette etc) bosatte sig i New Netherlands (New York) på 1630-talet, flyttade vidare i gemensamma grupper till New Jersey på 1670-talet och Illinois år 1836. Min farmors och mormors familjer anlände mer nyligen – min tyska farmors familj emigrerade från Berlin till Detroit under det tidiga 1890-talet kort innan hon föddes, och min norska mormoders familj emigrerade från en liten ort i närheten av Trondheim år 1911 när hon var 8 år gammal, och bosatte sig i Michigans Upper Peninsula.

Vad har du för utbildning? Vilket samband finns det mellan dina studier och din rasliga filosofi?

Mitt huvudämne på college var historia, och mitt andraämne var antropologi. Detta återspeglade mina intressen från en tidig ålder. De ämnen jag läste på college var för det mesta nästan som en repetition för mig av ämnen jag redan studerat. Båda studieämnena utvecklade min rasliga medvetenhet och mitt vidare perspektiv. 1959 köpte mina föräldrar en uppsättning av The World Book Encyclopedia ungefär vid tidpunkten för min tionde födelsedag, och jag kommer ihåg att jag läste avsnittet om ras strax efter det. Jag såg många informativa TV-dokumentärer som handlade om nutidshistoria. Jag kommer ihåg att jag läste H. G. Wells An Outline of History 1961-62 när jag var 12 eller 13 år gammal och reagerade på av ett avsnitt i vilket

författaren hävdade att mänskligheten, som efter tusentals generationer av divergens, uppenbarligen höll på att ändra utvecklingsriktning mot sammansmältning, samt att jag insåg konsekvenserna av denna utveckling. Av mina studier i antropologi lärde jag mig att om två skilda folk befunnits bebo samma territorium kunde man förut-sätta att det ena av eller båda dessa folk anlant förhållandevis nyligen och att de inte hade levt tillsammans särskilt länge, eftersom befolkningar som levt tillsammans under en längre tid blivit undantagslöst sammanblandade genom korsning till en enda befolkning där distinktionerna mellan de ursprungliga folken gradvist eliminerats. Uppenbarligen gjorde medvetenheten om denna antropologiska princip konsekvenserna av rassammanblandning väldigt tydliga för mig, och jag började uttrycka mina bekymmer på det här området för mina vänner och familjemedlemmar medan jag fortfarande var i tonåren. Men jag var inte särskilt effektiv. Jag kände mig verkligen ganska isolerad under mina år på college eftersom jag inte kände till någon annan som delade mina rasliga uppfattningar (de enda "rasistiska" organisationer jag kände till var av Ku Klux Klan-typen och den nynazistiska sorten, vars rasliga program var suprematistiska snarare än rasligt bevarande), tills jag en dag år 1973, medan jag var forskarstuderande, hittade *The Dispossessed Majority* av Wilmot Robertson i en bokhandel i innerstaden och upptäckte att det fanns andra som jag kunde förlika mig med och som angrep rasfrågan på ett moraliskt och intellektuellt anständigt sätt. Robertsons förebild inspirerade mig till att börja skriva om rasfrågan.

Vad har du för intressen? Vi vet till exempel att du är intresserad av utforskningen av solsystemet – och bortom. Vi har fått intryck av att du har en förkärlek för science fiction-böcker och filmer.

Jag tror att mitt tidiga intresse för historia gick hand i hand med mitt tidiga intresse för science fiction i och med att bra och trovärdig science fiction nästan verkade vara en fantasirik fortsättning eller projektion av det förgångna och samtiden in i framtiden, en utvidgning av historien. En del av det första jag läste om historia, liksom om science fiction, var i form av serieböcker. (Jag önskar att jag hade dem kvar.) Som vuxen har min läsning av science fiction minskat, men det har delvis uppvägts av den betydligt större mängden TV- och biofilmer i ämnet. Ur mitt perspektiv som förespråkare för nordligt rasligt bevarande, riktar jag en speciell kritik mot denna genre. Genom att porträttera den nordliga rasen som fortfarande existerande (uppenbarligen i helt oförsvagad form) efter åtskilliga århundraden av mångkultur, bidrar den till att nära den allmänna vanföreställningen (i själva verket den dödliga villfarelsen) att den nordliga rasen kan fortsätta att existera, till och med utan försvagning, under mångrasliga förhållanden. De olika Star Trek-serierna är liksom Babylon 5 (som påminner mig om Tolkiens Sagan om ringen-trilogi i sin episka historieberättelse) är exempel på detta. Ett undantag är Arthur Clarkes *Imperial Earth* som jag läste kring 1970 och som utspelar sig flera århundraden in i framtiden när de olika vita rastyperna inte längre existerar på grund av korsning. Clarke nämner naturligtvis detta faktum nästan i förbigående och behandlar det inte som något av betydelse. Det hade emellertid betydelse för mig. Jag läste aldrig klart boken. En annan kritik mot Star Trek-serien är dess bruk av namnet "Ferengi" för de oattraktivaste, mest vanhedrande och gemena av dess främmande raser. "Ferengi" är naturligtvis den muslimska

världens namn på frankerna, som de använde för att anspela på alla västeuropéer. Jag förmodar att de människor som leder Star Trek-projektet kände till detta, och det kan tolkas som en antinordlig förolämpning som avslöjar deras brist på aktning för den nordliga rasen.

Det apokalyptiska tema som är gemensamt för många science fictionfilmer – från främmande invasioner och infiltration till ”kidnappning” (att ersätta människor, i synnerhet personer i auktoritär ställning, med främmande bedragare) och meteoror – är märkligt analogt med den situation som nu hotar den nordliga rasen. Vår ras hotas av förintelse. Dess fortsatta existens står på spel ungefär såsom mänsklighetens existens på jorden står på spel i dessa filmer. En speciellt passande analogi berör ”borgkollektivet” i Star Trek. Även vi hotas av att assimileras in i kollektivet (mänsklighetens icke-nordliga massa) och får höra att vår assimilering är oundviklig och att motstånd vore gagnslöst. När människorna i dessa filmer blir medvetna om faran de befinner sig i gör de naturligtvis allt i sin makt för att bekämpa den (Kapten Picard svarade Borg med ett rungande ”nej!”), liksom vi hoppas att vår ras också kommer att göra när den blivit medveten. Att eftersträva och välkomna förintelsen skulle föra intrigen in i ”Twilight Zone”-genren. För ögonblicket är vår situation mer snarlik människornas i filmerna om främmande infiltration eller kidnappning, där bara ett fåtal av oss är medvetna om vad som händer och desperat försöker upplysa våra tvivlande bröder och systrar.

Några förtydliganden

I The Ideal and Destiny ger du en fyrdelad klassificering av rasen; det finns fyra typer: mörk, mellan, ljus och ultranordisk.

I The Nordish Quest och på din hemsida presenterar du ett mycket mer detaljerat system som beskriver den nordliga rasen som ett centrum omgivet av koncentriska cirklar och med olika undertyper inom dessa cirklar. Kan vi anta att klassificeringen i The Ideal and Destiny bör betraktas som en steglös skala från de mest ytligt nordliga typerna till de innersta, eller ska vi betrakta den som föråldrad och ersatt av den nya klassificeringen?

Betrakta den mörk-till-ultranordliga klassificeringen som ersatt av den nya indelningen. De rasliga gränserna mellan nordlig (nordeuropeisk) och icke-nordlig är samma i båda klassificeringarna. Förändringen är helt och hållet intern inom den nordliga gruppen och klassificerar dess olika beståndselement på ett noggrannare sätt. Tyvärr hade jag fram till 1985 inte lyckats hitta någon bok om rasfrågan som gick särskilt mycket längre än Ripleys gamla klassificering av européer i nordbor, alpinider och mediterrånider, trots alla mina genomsökningar av större universitetsbibliotek. För det mesta var den ostbaltiska rastypen det enda tillägget. Till och med John Bakers annars utmärkta bok Race som dök upp 1974 brister i detta avseende. 1985 kom jag över en kopia av Carleton Coons verk The Races of Europe från 1939 som skrevs som en collegelärobok i ämnet, och trots att jag hyser meningsskiljaktigheter på

vissa punkter är den det överlägset föredömligaste verket i ämnet som jag känner till, och representerar en kategori för vetenskapliga studier som försumrats och nästan glömts bort under detta århundrades andra hälft. Inordningen i *The Nordish Quest* och på min hemsida kan betraktas som en lätt modifierad och uppdaterad version av hans klassificeringssystem i form av en syntes med Baker och andra.

Kan du ge oss några källhänvisningar eller vidare lästips beträffande mänsklighetens och nordfolkenas rasliga klassificeringar, samt de europeiska nationernas rasliga sammansättning?

Olyckligtvis har forskningen kring mänsklighetens raser missgynnats under det senaste århundradets andra hälft, och varje seriös ansats att studera dem på ett objektivt sätt kommer sannolikt att resultera i att forskaren stämplas som rasist, troligen det mest fruktade epitetet i det moderna västerlandet (dock inte utanför Väst) och absolut det mest fruktade inom de "politiskt korrekta" kretsarna inom den akademiska världen. Jag har hört att det bästa arbetet på det här området under den senaste generationen har gjorts i Ungern, men jag känner inte till några detaljer. Utöver mitt eget arbete är det bästa material jag känner till det av Baker och Coon som jag nämnde i det föregående svaret. Tyvärr tycker jag att en hel del av det material Luigi Cavalli-Sforza och hans grupp tagit fram är vilseledande beträffande dess tolkning av genetiska data, som vår rådande kultur effektivt skyddar från kritik av alternativa tolkningar.

*I *The Ideal and Destiny* skrev du att en minimering av statens inblandning i samhället skulle utgöra det bästa sättet att bevara och förbättra rasen, och att inblandning från staten – det vill säga statlig kapitalism eller socialism – är ett politisk-ekonomiskt system som är betydligt sannolikare att bromsa eller kasta om de mänskliga rasernas divergerande evolution. I *Destiny of Angels* nämner du emellertid ibland en brist på överensstämmelse mellan inneboende naturlig rikedom och yttre materiell rikedom, som kan leda till föreningen av de materiellt rika och de naturligt rika – och genom en korsningsprocess till förlusten av den ärftliga skönheten. Men den här utförsäljningen av raslig skönhet – för det är vad du i grund och botten beskriver – är i själva verket en liberal-kapitalistisk process. Borde inte en begränsad form av statlig inblandning vara att föredra för att begränsa dessa processer och försäkra att de med stor naturlig rikedom men fattiga beträffande materiell rikedom når välgång, emedan de med bristande naturlig rikedom inte stimuleras att fortplanta sig?*

Ovanstående avsnitt avser blandrasliga parförhållanden snarare än parförhållanden inom den nordliga rasen, och i synnerhet förhållanden mellan män från diverse icke-nordliga icke-kaukasiska rastyper och nordliga kvinnor som attraheras av deras materiella rikedom och sociala ställning. I enrasliga samhällen skulle det problemet inte existera.

För att upprätthålla en allmänt positiv evolutionär utveckling är det naturligtvis nödvändigt att de av högre kvalitet fortplantar sig i högre takt än de av lägre kvalitet, men jag föredrar positiv arvshygien framför negativ arvshygien, åtgärder för att uppmuntra dem av högre kvalitet att skaffa fler barn snarare än åtgärder i syfte att

avskräcka fortplantningen bland dem av lägre kvalitet. I beaktande av vår ras fortplantningstakt, som legat under reproduktionsnivån i ett kvarts århundrade, är vad vi nu behöver en nativitetsbefrämjande rörelse för att uppmuntra och främja en allmänt ökad fortplantning inom alla samhällsklasser. Vårt problem är inte så mycket att elementen av lägre kvalitet skaffar för många barn, då även deras fortplantningstakt är låg, utan att vår ras över lag skaffar för få barn, i synnerhet de av högre kvalitet. Statsmakten bör spela viss roll i främjandet av en nativitetsbefrämjande miljö (och i övervakningen och rapporteringen av demografiska trender) liksom även alla andra kulturella och sociala institutioner, i synnerhet i undervisningen för att öka medvetenheten om betydelsen av fortplantningsbeslut, men jag litar faktiskt inte på förståndet i att manipulera rasens fortplantning lika mycket som jag litar på förståndet hos miljoner individuella par. De senare kan tänkas vara långt ifrån fullkomliga, men jag kan inte låta bli att tro att det första alternativet vore betydligt värre.

Raslig medvetenhet kontra raslig nihilism

Vi kommer nu att ställa dig inför en del av de frågor folk ställer till rasmedvetna. Dessa är inte våra frågor; vi skulle bara vilja veta hur du skulle besvara dem eftersom de representerar en del av de allmänna missuppfattningar och den okunnighet om rasism som påtvingas folk av den förhärskande altruist-egalitära ideologin.

”Vad har en människas rastillhörighet för betydelse? Är det inte mycket viktigare att man uppför sig väl och har goda avsikter? Dåliga människor kommer i alla färger, och det gör också goda människor.”

Det här är en vanlig rasligt nihilistisk invändning mot rasligt bevarande, men den här frågan är enkel i och med att jag redan har besvarat den. Karaktär och rastillhörighet är två olika saker, såsom jag skrev i fotnoterna till Many Mansions:

”När Martin Luther King yttrade i sitt berömda tal 'Jag har en dröm' att en individ inte bör bedömas efter hudfärgen (ett minimalistiskt uttryck för de tusentals genetiska skillnader som har med rastillhörigheten att göra) utan efter hans eller hennes karaktärsegenskaper, framlade han en plattityd som ofta används av rasliga nihilister för att motsätta sig rasliga (i synnerhet nordliga) rättigheter, rasligt oberoende och bevarande. Han antydde även en konflikt mellan rastillhörighet och karaktär, som om den ena nödvändigtvis måste utesluta eller vara oförenlig med den andra, en slutsats som påminner om den förmodade konflikten mellan den fysiska verkligheten och en 'högre' eller överlägsen andlig verklighet som borde ges företräde, i vilket rastillhörigheten hör till den fysiska verkligheten och karaktärsegenskaperna till den andliga. Men de är båda delar av vad vi är, var och en bedömd eller bestämd utifrån dess egna förutsättningar och normer. Att göra gällande att man inte bör fälla rasliga omdömen eller avgöranden är den rasliga nihilismens ståndpunkt, som förnekar rasliga rättigheter, rasliga värden och den rasliga kärlek som främjar rasligt bevarande.

Det råder ingen konflikt mellan rastillhörighet och karaktär, och det vore oärligt att låtsas annorlunda och omoraliskt att använda karaktären som ett argument för att rättfärdiga kränkningen av den rasliga rätten till fortsatt liv, existens och bevarande, liksom det är att använda påståenden om en förmodad (och kanske inbillad) 'högre' andlig verklighet för

att främja handlingar som har en destruktiv verkan på den fysiska och materiella verklighet vi lever i. Ett av de främsta måtten på moral och karaktär borde vara respekten för andras rättigheter, och det inkluderar respekten för andra raser, och i synnerhet deras rätt att leva. God karaktär och moral borde vara förenliga med den Gyllene regeln om att leva och låta leva, och därför vara oförenliga med förnekandet eller kränkningen av andra rasers rättigheter till fortsatt liv, bevarande och oberoende.”

I vår kampanj för att trygga vår ras bevarande och oberoende, och i själva verket samma rättigheter för alla raser, är vi protagonisterna, och våra motståndare, inklusive de som kommer med sådana påståenden och invändningar (förklädda som frågor) som ovan, är antagonisterna. Många av dessa påståenden och invändningar är orimliga, logiskt inkonsekventa och till och med osammanhängande i sitt trots av grundläggande logiska förutsättningar och resonemang, och därför frustrerande svåra att besvara. Om den person som kommer med dessa antagonistiska påståenden är icke-nordlig, så kan man anta att han aggressivt främjar vad han betraktar som sina egna rasliga intressen i strid mot den nordliga rasens livsviktigaste rättigheter och intressen. Om personen tillhör nordfolken kan man förmoda att han är fientlig mot sin egen ras mest grundläggande intressen i enlighet med den rasliga nihilismens etik och värderingar. De har fått lära sig att detta är en moraliskt överlägsen ståndpunkt och att allt annat är intolerabelt ont. Jag skulle besvara sådana påståenden med att till ovanstående citat tillägga följande:

”Att hävda att någonting spelar roll är att hävda att det har betydelse eller värde. Att hävda att någonting inte spelar roll är att hävda att det saknar betydelse eller värde. Att hävda att någonting är det enda som spelar roll är att hävda att allt annat saknar betydelse eller värde. Jag handlar utifrån förutsättningen att allt som existerar – varje del av Skapelsen – spelar roll, att det har betydelse och värde, och att det är både felaktigt och nihilistiskt att förutsätta annorlunda. Denna betydelse och detta värde kan betraktas som objektivt och grundat på dess ställning och roll i Skapelsen, eller subjektivt och grundat på känslöstämningarna hos dem som älskar det, enligt vars normer allt som spelar roll eller har betydelse för någon, allt som älskas eller värdesätts av någon, betraktas som värdefullt och betydelsefullt. Den nordliga rasens fortsatta existens är kanske inte viktig för dig [riktat till den antagonistiske motståndaren till nordligt bevarande], men det är den för mig. Du kanske inte värdesätter, bryr dig om eller älskar den nordliga rasen, men det gör jag. Jag vet att månkulturens ideologi hävdar att det är moraliskt fel att älska eller värdesätta sin ras (i synnerhet om man tillhör nordfolken), att bry sig om den, betrakta den som betydelsefull eller önska dess fortsatta existens, välbefinnande och oberoende, men jag anser denna ideologi – som du uppenbarligen stöder – vara omoralisk och destruktiv, och i den rådande omgivningen destruktiv för särskilt min ras. Jag anser att det bör råda en moralisk grundförutsättning till förmån för bevarande och mot nedbrytning, och således även till förmån för de förhållanden som bevarar och mot de förhållanden som förgör. Enligt denna grundförutsättning är det blandrasismen som är omoralisk och min filosofi om rasligt bevarande som är moralisk.”

Jag skulle vilja se varje människa i framstående eller inflytelserik ställning bli tillfrågad huruvida de älskar, värdesätter eller bryr sig om den nordliga rasen, om de anser att dess existens spelar någon roll eller har betydelse, om de vill se den bevarad och stöder dess livsviktigaste och rättmätigaste rättigheter och intressen, dess fortsatta

existens och oberoende. Det här är frågor som de aldrig tillfrågats och aldrig har behövt besvara. De skulle föredra att slippa det för att på så sätt undvika att väcka den nordliga befolkningen till sans i förtid innan det är för sent att vända på den destruktiva utveckling de fastslagit. Till skillnad från den antagonistiske frågeställaren ovan, är de mycket diskretare och betydligt mindre uppriktiga. Därför är det osannolikt att ovanstående fråga kommer att ställas offentligt av en framstående medlem av maktstrukturen. Inte ännu. Vi stöter typiskt nog på den på en mycket mer grundläggande nivå med liten eller obefintlig åhörarskara. Jag anser att den utsträckning i vilken ni besvarar den bör bero på åhörarskaran. Den antagonistiske frågeställaren är troligen inte värd ansträngningen (ni är tvungna att bedöma detta på individuell basis) men ni kan komma att stå inför en åhörarskara som inkluderar människor som är värda ansträngningen. Ert svar bör då utformas för deras skull.

”Varför bryr du dig ifall blonda människor med ljus ögonfärg skulle försvinna? Det kommer att ske efter att du är död i vilket fall som helst. Varför göra sig besvär? Saker och ting förändras; det är en normal utveckling.”

Hänvisningen till blonda människor med ljus ögonfärg är ett undvikande sätt att hänvisa till den nordliga rasen, vilket minimerar eller trivialiserar dess många unika egenskaper och karaktärsdrag genom att godtyckligt begränsa åsyftningen till bara ett eller två särdrag (såvida de inte bara svarar på ert eget bruk av dessa särdrag som anledning eller rättfärdigande för nordligt bevarande, vilket är orsaken till att ni om ni använder ett sådant argument bör göra klart att ni talar om bevarandet av en ras, inte bara några av dess särdrag). Personer som använder ett sådant språkbruk bör förpliktigas att klargöra vad det är de hänvisar till och på så sätt erkänna att de åsyftar den nordliga rasen, inte bara vissa särdrag förknippade med den. Så vad de egentligen säger är att ingen borde bry sig ifall den nordliga rasen försvinner – det vill säga, blir utplånad genom ersättande och korsning – att dess existens inte är värd ett fortsättande. Var slutar det nihilistiska resonemanget bakom denna fråga? Varför bör man bry sig om bevarande och bibehållande, om den fortsatta existensen av något som existerar, som är en del av naturen och universum, vare sig det handlar om en regnskog, en djurgrupp, en människoras eller själva planeten jorden? Ytterst är svaret att vi sätter värde på det och anser att det har betydelse för oss av någon anledning, och om det är en viktig del av våra personliga liv är det troliga svaret att vi älskar det. Var inte rädda eller generade för att säga att ni älskar er ras och att det är det som är källan till er motivation. I själva verket bör detta utgöra tonvikten i ert resonemang. Er kärlek för er ras bör bekräftas närhelst ämnet för dess bevarande dryftas. Ni kan berätta för den sortens människor att ni beklagar att de inte anser att den nordliga rasen är värdig en fortsatt existens, ledsen att de inte bryr sig om dess överlevnad, men att ni gör det eftersom ni älskar den och anser den värd att bevara.

Beträffande frågan om rasligt bevarande är ovanstående hänvisning till enstaka egenskaper en icke-förpliktigande och till och med feg uttrycksform hos dem som är ovilliga att uttrycka sin egen ståndpunkt. De bör konfronteras med nödvändigheten av att klargöra sin ståndpunkt, vad de föredrar eller vill ha om de erbjuds valet mellan nordligt bevarande och förintelse. De borde tvingas svara på den frågan. Om de, förutsatt att valet är deras, säger att de skulle föredra fortsatt nordlig existens, så är

det en sak; om de säger att de skulle föredra nordlig icke-existens, så är det något helt annat. Ni kan sedan ta övertaget över dem och fråga dem varför och samtidigt peka ut den allmänna moraliska grundförutsättningen till förmån för bevarande framför förgörelse. Varför stöder de nordlig utplåning? Vad är deras motiv? Vilket tänkbart rättfärdigande skulle det kunna finnas för att önska en människoras försvinnande eller icke-existens?

När jag berättar för någon att den nordliga rasen är på väg mot utplåning får jag ofta höra kommentaren ”Det kommer inte att ske under vår livstid”, eller ”Vid det laget kommer vi att vara döda”. Detta är ofta ett tecken på fatalistisk resignation hos människor som inte ser någon utväg, inget praktiskt alternativ och som har övertygats att det inte finns något de kan göra för att förändra vår färdriktning och därför accepterar den som oundviklig, anpassar sig till att leva med denna kunskap genom att acceptera den och säger till sig själva att vad som kommer att gå förlorat har ringa värde och inte utgör skäl för sorg eller bekymmer. De vill egentligen inte att det här ska ske, men om de inte kan se ett trovärdigt alternativ är de benägna att förkasta varje maning till motstånd som fruktlöst och besvärande. Om de säger att de vill att den nordliga rasen ska bevaras, presentera då ditt alternativ – ett som är moraliskt och intellektuellt acceptabelt, till och med att föredra framför den rådande utvecklingen. Om de säger att de vill att den nordliga rasen ska förgöras (för det mesta är de inte så uppriktiga och undviker frågan) finns det egentligen mycket lite att vinna på att fortsätta konversationen och knappast något hopp om att omvända dessa personer till att stöda nordligt bevarande. Det skulle kunna vara intressant att fråga dem om de skulle bry sig ifall vissa andra raser skulle försvinna, om det finns någon ras som de önskar skulle bevaras. Om de säger nej så har ni att göra med en genuin rasnihilist. Om de skulle vilja bevara andra raser men inte den nordliga rasen så har ni demaskerat ett specifikt antinordligt drag av raslig nihilism, och om ni har en åhörarskara så kan ni förmodligen inte göra något bättre än att blottlägga det, avslöja det för vad det är och beskriva ert alternativ. Säg att planeten är stor nog för alla mänsklighetens raser att existera på, såsom de har gjort under de mer än 40 000 senaste åren. Ingen ras behöver försvinna. Denna förändring som de påstår är normal (och antyder är oundviklig) – den nordliga rasens försvinnande – är inte nödvändig och sannerligen inte normal. Det finns inget normalt med den. Den är i själva verket fullständigt abnorm. Det normala under de senaste 40 000 åren har varit för raserna att var och en besitta sin egen del av planeten och att ha sin egen existens tryggad i sina egna hemländer. Det är den på senare tid abnorma kränkningen av detta normala tillstånd, där andra raser flyttar in till de nordliga delarna av planeten, de nordliga hemländerna, som nu hotar den nordliga rasen med förintelse. Om denna kränkning av det normala rättas till och varje ras återigen tryggas på sin egen del av planeten, kan alla mänskliga raser fortsätta att existera och dela jorden tillsammans under oräkneliga framtida årtusenden, och ingen behöver försvinna.

Mitt första möte med uttrycklig raslig nihilism ägde rum under mitt sista år på high school (1967) under mina lektioner i statsvetenskap ur ett politiskt, ekonomiskt och sociologiskt perspektiv. Läraren, herr Schelter, började predika raskorsning som lösningen på rasproblemet. Jag räckte upp min hand och invände att korsning skulle medföra den vita rasens utplåning (jag använde termen ”vit” på den tiden). Han svarade ”Och? Vad är det för speciellt med den vita rasen?” Jag blev överrumplad

av detta nihilistiska svar och var inte beredd att svara på det. Fram tills dess hade jag naivt förutsatt att ingen ansvarskännande eller respektabel person medvetet skulle förespråka min ras förintelse, eller någon annan ras heller. Jag trodde att människor som stödde de förhållanden och bruk som förorsakar raslig förintelse gjorde det på grund av att de var omedvetna om konsekvenserna, inte för att de faktiskt önskade förintelsen. Jag tror fortfarande att detta gäller för majoriteten av dem av vår ras som stöder blandrasism. De sanna konsekvenserna är definitivt inte erkända av framstående ledare för det blandrasistiska etablissemanget, utan undviks eller förnekas. Om maktstrukturen betar sig på ett sådant här sätt kan man anta att de är rädda för att förlora åtminstone den medvetna allmänhetens stöd för sin politik om folk i allmänhet vore medvetna om dess destruktiva konsekvenser. Således kommer inte etablissemangets profiler med samma sorts nihilistiska kommentarer som personen i den här frågan. Åtminstone inte ännu. Och det är i sig anledning till hopp.

”Varför lovprisar du den så kallade nordliga skönheten? Det finns en hel del fula vita människor, och det finns vackra icke-vita också, så ditt estetiska argument håller inte.”

Lovprisningen av nordlig skönhet är naturligtvis bara relevant för dem som uppskattar den. Som ett skäl eller rättfärdigande för nordligt bevarande är den bara verkningsfull på dem som betraktar nordlig skönhet som värdefull, betydelsefull och värd att bevara. Den är verkningslös på dem som betraktar nordlig skönhet som varandes utan värde eller betydelse. I slutändan kommer vi bara att bevara det vi älskar; om den nordliga rasen bevaras kommer det att ske av dem som älskar den, inklusive dem som älskar dess skönhet. I allmänhet behöver ni inte rättfärdiga nordligt bevarande på grundval av dess skönhet (det ”estetiska argumentet”) eller intelligens i och med att en ras rätt att existera bör vara en absolut moralprincip och inte beroende av dess kvaliteter, men dess skönhet – grundad på lämpliga exempel (Michelle Pfeiffer, Cameron Diaz [ja, trots att hennes namn är spanskt är hennes rasliga ursprung nordligt] och Meg Ryan är för närvarande några av mina mer celebra kändisfavoriter för detta syfte) – bör absolut nämnas så fort tillfälle ges som en anledning till varför den bör värdesättas och älskas, och ni bör göra det klart för varje förständig person varför dess skönhet inte är utbytbar mot, eller ersättningsbar av, någon annan ras skönhet.

När herr Schelter frågade mig vad det var som var så speciellt med den vita rasen att den förtjänade att existera (se svaret till den föregående frågan) spelade han rättfärdigandets spel, den ålderdomliga utmaningen att rättfärdiga sin existens, eller sitt folks existens, på grundval av att den ena är överlägsen eller speciell och därför värdig att existera utifrån någon yttre måttstock. Men den enda måttstock som räknas är den inre; den kommer inifrån oss. Det är vi som gör saker och ting värdefulla, betydelsefulla, viktiga eller speciella genom att betrakta dem som det. Allt värde och all mening bestäms och tilldelas av oss. (Vi får nu höra att den nordliga rasens existens inte har någon mening, betydelse eller något värde, och att det är fel, omoraliskt och ”rasistiskt” av oss att tycka annorlunda.) Jag tänker ofta på rättfärdigandets spel som ”Schelterfällan”, den falska tro som många faller för och som innebär att den nordliga rasens bevarande måste rättfärdigas av påstående om att den är överlägsen andra raser, eller omvänt av påstående att andra raser är underlägsna och att utan sådan överlägsenhet förtjänar den inte att existera. Denna logikfälla förutsätter att

överlägsenhet erfordras för att vara värdig existens. Ytterst är vår ras rätt till existens inte beroende av att den skulle vara överlägsen någon annan ras på något sätt, vare sig beträffande skönhet, intelligens, moral eller kreativitet, utan av det blotta faktum att den existerar och av den moraliska grundförutsättningen till förmån för bevarandet av det som existerar, och av det faktum att det finns många miljoner människor som älskar och värdesätter den och önskar dess fortsatta existens, vars värderingar och önsknningar borde behandlas med den största hänsyn och respekt. Det är de som ger dess existens värde och mening, och det är genom deras vilja den har rätten att existera.

Om den person som förnekar den nordliga rasens grundläggande rättigheter till bevarande och oberoende är medlem av en icke-nordlig ras och tar anstöt av att ni betraktar dess särdrag, som han inte delar, som värdefulla och betydelsefulla, förargas över att ni älskar och håller kära saker som ligger bortom honom och av vilka han inte är en del, och förolämpas av att ni inte vill att er ras ska förenas med hans, bli ett med den och bli vad den är, utan vill att den ska förbli separerad och distinkt från hans, bör ni säga åt honom att ni respekterar hans ras rätt till existens och oberoende i sina egna hemländer, att ni inte skulle ta anstöt av hans kärlek till sin ras och dess existens och att ni med fog förväntar er samma hänsynstagande av honom. Dessutom bör ni informera honom om att det ömsesidiga erkännandet av varje ras rätt att existera är den väsentliga grunden för tillit och välvilja i relationerna mellan raserna och att utan sådant erkännande är det bättre att inte ha några relationer alls, samt att om han inte respekterar din ras livsviktigaste och mest legitima rättigheter är det du som har den rättmätiga anledningen att känna vrede, inte han.

”Är det inte ett faktum att under medeltiden var arabvärlden mäktigare, längre framskriden och vetenskapligare orienterad än västvärlden? Gör inte detta din föreställning om den nordliga rasen som den Skapande rasen ogiltig?”

Denna fråga är egentligen inte relevant för frågan om rasligt bevarande, och om den ställs är det förmodligen för att frågeställaren utgår ifrån, riktigt eller felaktigt, att ni rättfärdigar er maning till nordligt bevarande med förutsättningen att den är den ”Skapande rasen”. Ni bör inte låta era uttryck för era prisningar av er ras – lovord beträffande dess dygder, skönhet och prestationer, oavsett hur rättmätiga och välförtjänta de än är – kunna förväxlas med ert rättfärdigande av dess bevarande, vilket skulle innebära att ni anser att en ras rätt till existens är beroende av sådana överväganden.

Detta sagt och i beaktande av frågan utifrån dess förtjänster och ur ett perspektiv som inte är relevant för frågan om rasligt bevarande, besvarar Lawrence Brown frågan mycket väl i sin bok *The Might of the West*. Empirisk vetenskap var en unik skapelse av västvärlden med början på medeltiden av de tänkare som lade dess metafysiska grunder, som exempelvis Roger Bacon. Arabisk fysikvetenskap var vad Brown kallar ”magins fysik” hos alkemisten som söker de vises sten eller andra magiska krafter, och dess inflytande på Väst i det här avseendet var skadligt. Vad makt beträffar var det definitivt Väst som i början av korstågens tidsera var på den strategiska offensiven och utövade sin dominanta funktion, och arabvärlden som var på defensiven,

i vilket de slutligen nådde framgång i och med att Väst koncentrerade sina energier på sina interna strider. När man betraktar den vetenskap, ingenjörskonst och teknologi som karakteriserar den moderna världen är allt i grund och botten en skapelse av Väst, som sedan upptagits av andra folkslag inom människosläktet. Till och med trots utbredningen av västlig kunskap bland Nordostasiens väldigt kompetenta folk, främst Japans, sker det ursprungliga skapandet av ny teknologi fortfarande i Väst, med de andra folken sysselsatta med andrahandsskapande, den fortsatta utvecklingen eller förädlingen av teknologi som Väst inlett. Emedan den nordliga rasens proportionella funktion i den antika världen är svårare att bestämma, står det klart att sedan medeltiden har den nordliga rasen utan tvekan varit det dominanta elementet i utvecklingen av Väst.

”Även om det skulle råda skillnader i utveckling, i intelligens etc, så vad skulle det ha för betydelse? Är inte denna rasblandning, denna globala sammankomst, en del av vårt levnadsöde? Vi skulle få en bättre värld.”

Levnadsöde? Levnadsödet är inte förutbestämt eller beslutat av någon yttre kraft. Det bestäms av oss, av våra val, för vilka vi är ansvariga. Den här frågan är ännu ett exempel på försöket att porträttera förintelsen av den nordliga rasen som oundviklig, som någonting bortom vår kontroll förorsakat av någon yttre kraft, och på så sätt undvika ansvaret för våra egna handlingar och val som är den sanna bestämmande kraften vad gäller framtiden. En bättre värld? Varför är en korsad ras bättre för världen än de många distinkta raser som nu existerar och har existerat i den här världen under tiotusentals år? Närmare bestämt, varför skulle världen bli bättre utan den nordliga rasens existens? Är inte planeten stor nog för alla dess barn, ett hus fullt av många rum? Det har den varit under tiotusentals år. Varför borde vi ändra på det? Och missta er inte; om den verkligen förändras är det människor och deras handlingar som förändrar den. Det är en fråga om mänskligt handlande, om mänskliga val och beslut, inte om levnadsöde eller något annat utanför oss. Vi kan välja mellan olika rasers fortsatta existens eller deras sammanblandning till en korsad ras. I praktiken snarare än i teorin, ty inom överskådlig framtid är detta i själva verket ett val mellan den nordliga rasens fortsatta existens i sina hemländer eller dess ersättande av en hybridiserad afrikansk-asiatisk-europeisk befolkning i vilken det europeiska elementet kommer att vara genetiskt översvämmat (och därför effektivt utplånat eller förstört), emedan de icke-europeiska raserna kommer att fortsätta att existera i sina egna hemländer.

”Du och dina anhängare har förlorat så många slag under de senaste 50 åren att kriget i praktiken måste vara förlorat. Er fiende, förespråkarna av mångkultur, åtnjuter en i det närmaste total dominans. Rasblandningen och assimilationsprocessen har gått så långt att en vändning av denna utveckling skulle förorsaka långt mer smärta och obehag än vad de nordliga folken, som har blivit väldigt bekväma på stenen, skulle kunna uthärda. Så varför anstränger du dig? Vad får dig att tro att du skulle kunna förändra världen, och på ett sådant drastiskt sätt dessutom?”

Drastiskt? Utplåningen av den nordliga rasen skulle bli en långt mer drastisk förändring av världen än återställandet av de normala förhållandena av raslig separation. Vad får förespråkarna av nordlig utplåning att tro att de kan göra detta, eller borde göra detta? Det här verkar vara ännu en version av påståendet om oundviklighet, att motstånd är meningslöst. Om folk kan fås att tro att detta är sant så är det naturligtvis troligt att det blir det i och med att de kommer att förlora viljan att göra motstånd.

Vad beträffar att kriget skulle vara praktiskt taget förlorat, så är faktum att vi ännu inte har börjat strida. Än så länge har det inte funnits något betydande motstånd mot blandrasismen och de krafter av raslig förgörelse som den har satt i rörelse. Detta beror på att än så länge är de flesta nordliga människor fortfarande okunniga om vad som står på spel, inser eller förstår fortfarande inte vad som händer, är fortfarande omedvetna om konsekvenserna av blandrasistiska program. Ibland när man nämner dessa konsekvenser får man höra de rasligt nihilistiska svar och frågor som tagits upp här, men ännu oftare får man se och höra uttryck av misstroende och oförmåga att förstå. Till och med många intelligenta och eftertänksamma människor, till och med förmodade experter på rasproblemet, kan inte förstå eller greppa det faktum att rasligt bevarande kräver reproduktiv isolering från andra raser, vilket kräver raslig separation. De förstår inte vad vilken kompetent antropolog som helst borde känna till (och våra antagonistiska frågeställare känner till) – att raser som delar samma territorium slutligen kommer att blanda sig samman till en ras. Ingen framstående forskare, politisk ledare, journalist eller mediaprofil kommer att erkänna sig besitta sådan kunskap eller erkänna detta faktum för allmänheten. Inte än. Ej heller har de gjort det i det förflutna. När de nordliga ländernas regeringar började med sina program för mångraslig omvandling tillkännagav de inte offentligt att de yttersta konsekvenserna skulle bli förintelsen och ersättandet av de nordliga folken i sina hemländer. Om det politiska, ekonomiska och kulturella etablissemangets profiler som drev på för dessa program var medvetna om deras konsekvenser, vilket varje kompetent antropolog kunde ha berättat för dem om de saknat förståndet att se till sitt eget bästa, så tillkännagav de det definitivt inte offentligt. Istället har det förekommit en lång historia av hyckleri, desinformation, undvikanden och förvillelse i den här frågan, ett bruk som har varit så effektivt att de aldrig ifrågasatts eller frågats ut om det offentligt, så de har inte ens behövt besvara sig med att förneka det.

Slaget om den nordliga rasens bevarande har ännu inte börjat, och det kommer i sanning inte att börja förrän de nordliga folken blivit fullt upplysta och informerade om vad som har hänt, händer och vad som kommer att hända om nuvarande utveckling får fortsätta, förrän de är fullständigt medvetna om sin situation, inklusive det faktum att den inte är oundviklig, att det finns alternativ de kan välja utöver de som erbjudits dem av det blandrasistiska etablissemanget. Utan medvetenhet om alla alternativ och deras konsekvenser, utan all relevant information och kunskap, kan de inte förrätta ett välinformerat val eller beslut, och hittills har de inte informerats, utan kontrollerats i ett tillstånd av okunnighet. Om frågeställaren tror att slaget om nordligt bevarande redan är förlorat, utmana honom då att dela med sig av denna övertygelse offentligt, att tillkänna ge den i ett offentligt forum (om redaktören tillåter det) eller att skriva ner den och signera den med sitt namn. Om han gör det hjälper det oss att överbygga den misstro och oförmåga att begripa, som vi så typiskt stöter på i våra försök att göra vårt folk mer medvetet. Om han är en person utan prominens (vilket

är typiskt för dem som offentligt erkänner och stöder konsekvenserna av blandrasism) kommer hans ord naturligtvis inte att få något större inflytande. Det faktum att de prominenta och betydelsefulla människor som främjar mångrasliga förhållanden inte offentligt hävdar eller erkänner vad denne frågeställare medger, är vår bästa garanti för att vi ännu inte har förlorat, att vår ras fortfarande kan räddas från den förintelse de har planerat för den om nordfolken blir medvetna om situationen och de möjliga alternativen, och de känner till och fruktar detta, och det är anledningen till deras tystnad, undvikanden och förnekanden.

Vad för slags smärta och obehag avser frågeställaren? Fysisk smärta och obehag av folkomflyttningar för att återställa det normala och naturliga förhållandet av raslig separation och reproduktiv isolering som krävs för rasligt bevarande? Tiotals miljoner människor rör sig över stora avstånd runt den här planeten varje år utan fysisk smärta eller obehag. I själva verket gör många det för nöjes skull. Vi kallar dem för turister. Modern transportteknologi har reducerat obehaget att resa eller förflytta sig till den grad att det nästan uteslutande blivit en fråga om attityd. Känslomässig smärta och obehag? Vi bör naturligtvis göra allt som går inom rimliga gränser för att minimera detta. Men detta låter som ett påstående om att det redan är för sent att rädda den nordliga rasen, att den blandrasliga processen redan hunnit så långt att vi borde ge upp och acceptera dess förgörelse och ersättande. I detta ligger kanske en del önsketänkande från blandrasisternas sida, och det är mer än bara lite hycklande att de efter att ha förringat blandrasismens effekter under så många år som ett harm-löst praktiserande av humanism, nu skulle överdriva dess effekter som grund för att hävda att förintelsen av den nordliga rasen nu måste accepteras som oåterkallelig. Processen har naturligtvis ännu inte gått för långt för att kunna upphävas. Den nordliga rasen existerar fortfarande i väsentligen full och oförsvagad form. Men tiden står inte på vår sida. Varje år förvärras situationen, och den rasliga skadans och förlustens omfattning ökar. Så frågeställarens anmärkningar skulle kunna tas som en anledning till varför vi inte får dröja eller misslyckas med våra ansträngningar, för annars kommer det inte att dröja länge förrän hans ord går i uppfyllelse.

Förverkligandet av rasligt oberoende – mot *Pannordica*

Dessa frågor handlar om hur din filosofi kan förverkligas.

Tror du att etnostater är ett realistiskt alternativ? När? Vad fordras för att sätta igång processen för att konstruera dessa stater?

Om du med etnostater menar separationen av raserna till sina egna oberoende länder eller nationalstater, så åsyftar du det förhållande som krävs för rasligt bevarande och oberoende. Om de inte är ett realistiskt alternativ så är rasligt bevarande och oberoende heller inte ett realistiskt alternativ. Abraham Lincoln sade att där det finns en vilja finns det hopp oavsett hur svår uppgiften än är. Visst är det realistiskt. Vad den fysiska möjligheten beträffar är det mycket realistiskt. Raserna kan separeras

nästan lika lätt som de fördes samman. Frågan handlar uteslutande om mänsklig vilja. Om vi vill ha och önskar etnostater, om detta är vår vilja, så kommer vi att få dem. Kravet för att inleda processen för att konstruera dem är att låta folk få veta att de är möjliga, att de är ett alternativ och att de är nödvändiga för rasligt bevarande, och på så sätt skapa en allmän vilja, ett samförstånd beträffande syfte, inom vår ras för att förverkliga dem.

Tror du att de icke-nordliga invandrarna i de urgamla nordliga rasliga hemländerna (det vill säga Europa) kan övertalas att ge sig av i lugn och ro? Vilka är kraven för att sätta igång denna process? Vilken hjälp bör vi erbjuda dem ur en, givetvis, pragmatisk synvinkel? Hur stor är risken att det skulle resultera i våldsamma konflikter (som i Bosnien)?

Jag tror att de icke-nordliga folkens gensvar i de nordliga länderna på nordligt bevarande kommer att bero delvis på deras erkännande av dess moraliska riktighet, och delvis på i vilken omfattning den rasligt bevarande rörelsen åtnjuter stöd inom den nordliga rasen själv. Ju starkare stödet inom den nordliga rasen för rasligt bevarande är, desto större grad av erkännande och acceptans är det troligt att få av de icke-nordliga folken. Om det uppnår majoritetsstöd inom den nordliga rasen kommer dess legitimitet som uttryck för den nordliga viljan att vara obestridlig, och blandrasismens moraliska trovärdighet, och det förmodade samförstånd som stöder den, skulle vara tillintetgjort. Våra hopp om en fredlig lösning på detta problem kommer att vara beroende av respekten för de andra rasernas rättmätiga rättigheter och intressen, av att behandla dem rättvist, erbjuda dem förhållanden under vilka deras livsviktiga rättigheter och intressen inte hotas och genom att göra det klart att den rasligt bevarande separationen har stöd av den nordliga rasens fast beslutna vilja, från vilken den inte kommer att avvika. Medan vi utbildar medlemmar av vår egen ras om anledningarna till separation, att det är nödvändigt för rasligt bevarande, kommer vi förhoppningsvis också att utbilda många medlemmar av andra raser. Om de kan fås att förstå att vårt motiv eller orsak till att eftersträva separation från dem inte är att förorsaka dem skada, utan att trygga vår fortsatta existens, vår livsviktigaste och rättmätigaste rättighet och intresse, och att detta är moraliskt riktigt och tillbörligt och att vi hyser välvilja gentemot dem, inte önskar dem skada utan vill dem väl och respekterar deras rättmätiga rättigheter och intressen, så kommer säkerligen en del, och förhoppningsvis många, av dem att göra vad som är riktigt och ge oss sitt stöd. Vi bör göra allt inom förnuftets gränser för att maximera stödet och minimera motståndet, inte enbart inom vår egen ras utan bland de övriga raserna med. Visst kommer det att bli lättare ju mer stöd vi får från de andra raserna för detta åtagande, och desto bättre kommer relationerna mellan raserna att bli efteråt.

I början av Destiny of Angels hävdar du att avskräckning utan verklig förmåga att motstå fientlig aggression utifrån inte är tillräckligt för att trygga rasens intressen. Hur blir det om den Rasliga gyllene regeln inte accepteras av alla raser, eller om den bara accepteras av nordfolken? Om en eller flera raser inte är nöjda med att få sin tillförsel av rikedom från norr avbruten och börjar upprusta och ge uttryck åt fientlighet mot norr och därtill

skaffar förmåga att slå igenom Nords försvarsåtgärder, hur skulle Nord besvara ett sådant hot eller potentiellt hot?

Det vore naturligtvis bättre om principerna för rasliga relationer, såsom de uttryckts av det Rasliga fördraget [Övers. anm.: The Racial Compact] och den Rasliga gyllene regeln, förverkligades multilateralt snarare än ensidigt, men vi bör vara beredda att förverkliga dem ensidigt till skydd för våra egna intressen om det blir nödvändigt. Erkännandet av varje ras rätt att existera är den nödvändiga grunden för tillit och välvilja i förhållandet mellan raserna. Varje ras som vägrat att erkänna och handla i enlighet med denna rätt bör inte tillåtas förhindra eller lägga sig i uppfyllandet av vårt mål av rasligt bevarande och oberoende. Om den nordliga rasen kan uppnå sitt oberoende samlat och med sin styrka intakt bör den vara i stånd att försvara sig själv mot yttre hot.

Finns det någon organisation idag vars filosofi liknar din? Vilka organisationer står närmast? Har du haft möjlighet att utöva något inflytande för att förändra och vidga tänkesättet hos vissa organisationer eller andra politiska krafter?

Jag känner inte till någon existerande organisation som närmar sig min filosofi. Jag förmodar att en sådan organisation kvarstår att bildas. De flesta existerande rasliga organisationer, och de människor som tillhör dessa, har ett rådande tänkesätt som är svårt att förändra. Problemet är att detta tänkesätt ofta är en del av vårt problem, då det är ett tänkesätt som inte tilltalar den stora majoriteten av vår ras, utan snarare alierar och stöter bort de flesta människor av hög kvalitet likväl som de stora massorna vanligt folk som vi måste attrahera om vi ska kunna vinna den breda allmänna stöd vi behöver för att kunna rädda vår ras. Ofta är deras mål och metoder sådana att de inte öppet tillkännager dem eftersom de omedelbart skulle aliera alla utom de mest fanatiska anhängarna. Detta formar deras strategiska åskådning och får dem att som sedvanlig visdom acceptera förutsättningen att förhållandena för vår ras måste bli mycket värre innan de blir troliga att kunna attrahera ett bredare stöd, eftersom folk skulle vara tvungna att vara fruktansvärt desperata eller vredgade för att acceptera deras program. Detta gör dem beroende av yttre händelser, av någonting utanför dem själva och bortom deras kontroll, av någonting som kommer att göra många av vår ras fruktansvärt desperata, av någonting som förmodligen aldrig kommer att inträffa eller bara inträffa när det är försent, när den nordliga rasens situation försämrats till den grad att den inte längre förmår rädda sig själv. Detta tenderar att framkalla en passiv snarare än en aktiv attityd, i och med att de förutsätter att det inte finns mycket de kan göra förrän efterlängtade yttre händelser förändrar situationen. De överväger inte att förändra sitt program, det alternativ de erbjuder, för att göra det till ett alternativ som folk kan acceptera nu, under rådande förhållanden, som ett bättre alternativ till den rådande mångrasliga utvecklingen. För att använda en metafor, så är patienten tvungen att bli väldigt sjuk innan han kommer att acceptera den medicin de erbjuder som botemedel. Om de erbjud en medicin som smakade bättre skulle de inte möta sådant motstånd från patienten, och skulle kunna vara i stånd att rädda honom innan han dör.

Den organisation som enligt en del är den mest progressiva och kraftfulla idag är National Alliance. Hur ser du på dem? Vad anser du om doktor William Pierce och hans strategiska åskådning? Kapitlet Right and Wrong Racism ur The Racial Compact kan verkligen inte användas för att beskriva Alliansens syn på rasliga relationer.

Jag kan inte göra anspråk på att tala för doktor Pierce, så jag vill inte drista mig att tillskriva honom föreställningar som jag inte sett explicit uttryckta i hans skrifter. Beträffande hans strategiska åskådning är han en av dem som givit uttryck för den sedvanliga rasmedvetna visdomen (som omnämnts i mitt svar till föregående fråga) att förhållanden måste förvärras avsevärt innan han förväntar sig att hans rörelse ska samla ett bredare stöd. Om hans botemedel liknar det förlopp han beskriver i sin roman The Turner Diaries måste förhållandena verkligen urarta, kanske till och med så långt som han föreställer sig i sin roman, innan många skulle bli redo att stödja den. Jag är en som definitivt hoppas att vår ras situation aldrig urartar till en sådan desperat knipa att sådana extrema och desperata åtgärder vidtas av så desperata män och kvinnor.

Vilka är de större svagheter hos de organisationer och krafter som motsätter sig den kulturellt dominanta mångkulturella maktstrukturen?

Jag tror att mina svar till de två föregående frågorna tillhandahåller en del av svaret på denna fråga likväl, men jag ska utveckla det vidare. En gemensam svaghet eller brist som jag ser i många organisationer är att de inte på ett riktigt sätt erkänner det primära problemet – att frågan inte handlar om något mindre än raslig överlevnad, att vår ras fortsatta existens står på spel – och detta får dem att storligen underskatta allvaret i vårt problem och åtgärderna för att avhjälpa det. Antingen undviker eller förnekar dessa organisationer problemets verklighet – i och med vilket de i grund och botten imiterar den mångkulturella maktstrukturen självt – eller så förringar de det som om det inte skulle vara något större bekymmer under överskådlig framtid. Därför koncentrerar de sin uppmärksamhet på mångkulturens mindre eller sekundära problem, som i teorin kan lösas med andra medel än separation. Emedan de inte erkänner det primära problem som mångkulturen hotar den nordliga rasen med, utan effektivt ignorerar det, föreslår de uppenbarligen inte ett alternativ som skulle erbjuda en lösning på det. Vad rasligt bevarande beträffar, angriper de inte frågan och har inget budskap att komma med. De befinner sig fortfarande i mörkret, fortfarande omedvetna, fortfarande okunniga om vad som händer med deras ras. De kan inte förstå att frågan inte handlar om något mindre än deras ras fortsatta existens. I detta liknar de majoriteten av vår ras som helhet, och det skulle kunna hjälpa dem att vakna upp inför den verkliga situationen om de fick möta en del av de människor som ställer den sorts nihilistiska frågor som jag besvarat ovan i sektion 3.

En underordnad variant av detta slags organisation är en som påstår sig stöda rasligt bevarande, och till och med säger sig förespråka separation, men som lösning föreslår ett alternativ som är otillräckligt, antingen genom att raserna inte separeras geografiskt till sina egna länder och regeringar, utan endast genom frivilliga sociala arrangemang, eller genom att bara en bråkdel överlevare ur rasen separeras i ett litet hemland medan den stora majoriteten av rasen lämnas att utplånas av mångkulturens

konsekvenser. Sådana förslag har kanske blivit inskränkta av ansträngningar att anpassa sig till individualistiska frihetsivrars sinnelag, men de är otillräckliga för att uppnå rasligt bevarande och oberoende och representerar ännu ett försök att undvika problemets verkliga omfattning.

En annan typ av organisation som den mångkulturella maktstrukturen typiskt hävdar representerar den enda formen av rasligt tänkande, som alla rasmedvetna tänkare förment antas hålla fast vid oavsett vad de kan tänkas säga tvärt emot, är den som hör till den suprematistiska eller till och med folkmordsorienterade varianten. Denna typ erkänner eller respekterar inte andra rasers rättigheter och intressen. Den kan erkänna situationens allvar, men erkänner inte det faktum att rasligt bevarande inte kräver åtgärder som länder andra raser till skada, och att det därför absolut inte kan användas för att rättfärdiga sådan skada. De åtgärder de förespråkar är typiskt våldsamma och hårda och inte nödvändigtvis utformade för rasligt bevarande syften, och därmed uppenbarligen motiverade av och för något annat syfte. De identifierar ofta sig själva med nazism (nationalsocialism), en nationalistisk politisk rörelse som uttryckligen förespråkade kränkningen av andra nationers och rasers rättigheter och vars handlingar inte på något sätt hängde samman med rättmätiga mål av rasligt bevarande. Sådana organisationer kallas vanligtvis för ”hatgrupper”, och denna term har ofta ett visst mått av giltighet när den används om dem. Blandrasisterna hävdar att allt rasmedvetet tänkande, till och med förespråkandet av rasligt bevarande och rasliga rättigheter, skulle tillhöra denna kategori i och med att de vägrar att erkänna den möjliga förekomsten av alternativa former av rasmedvetenhet som är moraliskt och intellektuellt trovärdiga och i stånd att attrahera brett stöd bland allmänheten. Olyckligtvis har de varit ytterst framgångsrika i detta och får till och med hjälp från de handlingar dessa organisationer och deras medlemmar företar, men som i själva verket bara gör sin ras en stor björntjänst och mångkulturens förkämpar en stor tjänst genom att alienera den stora majoriteten av deras ras från pro-rasliga värderingar. Eftersom de flesta människor inte känner till något annat, är blandrasisterna i stånd att göra gällande att dessa grupper representerar det enda alternativet till deras politiska program, och likställer varje motstånd mot, motsättande av eller oenighet med, deras politik med stöd för dessa gruppers program. På så sätt kan minsta uttryck för motstånd mot det blandrasliga programmet få talaren att förknippas med nazismen och dess brott. Under en sådan mörkläggning av raslig information, där folk inte känner till något alternativ till blandrasismen och dess konsekvenser utöver de kvasi-nazistiska grupperna, är det vanligt att de som är hårdast beslutna att motsätta sig blandrasismen förenar sig med dessa grupper. Vi behöver tillhandahålla ett annat alternativ, ett annat val, ett konstruktivt handlingsprogram för dem som vill rädda den nordliga rasen.

Jag skulle vilja sammanfatta med att säga att de rasligt aktiva organisationer som jag känner till antingen inte anammat en vittomfattande rasligt bevarande filosofi som skisserar ett adekvat alternativ för rasligt bevarande, eller så har de inte anammat en som överensstämmer med de moraliska grunduppfattningar och värderingar som majoriteten av vår ras hyser, vilket krävs för att attrahera det bredare allmänna stöd som behövs om vi ska kunna ha någon realistisk chans att rädda vår ras från mångkulturens destruktiva effekter.

Finns det några icke-nordligalicke-vita länder eller organisationer du känner till som skulle kunna förväntas välkomna filosofin i The Racial Compact? Till exempel Japan eller Nation of Islam?

De flesta av världens icke-europeiska folk följer redan en politik som ligger i deras rasliga intressen, även om de inte uttrycker dessa politiska linjer i en formell rasmedveten filosofi. Jag misstänker att många japaner skulle hålla med det Rasliga fördragets principer i stora drag. Nation of Islam pratar om raslig separation och oberoende, men jag känner inte till hur fast deras stöd för detta skulle vara om de verkligen fick valet. Det valet skulle separera de sanna svarta nationalisterna från posörerna.

Marknadsföringen av rasliga rättigheter, rasligt bevarande och rasligt oberoende

I dina böcker uttrycker du din filosofiska åskådning, men kan du säga oss något om din strategiska åskådning? Hur ska vi vinna nordfolkens hjärtan och sinnen, hur bör budskapet förmedlas och hur ska vi finna och nå ut till rätt slags människor?

Vi behöver nå människor med vårt budskap på alla sätt vi kan komma på och med alla medel som finns tillgängliga. Jag började med böcker och tidningsartiklar, båda med väldigt begränsad distribution. Nu när Internet finns tillgängligt befinner jag mig uppkopplad, och jag hoppas att det kommer att visa sig vara ett enastående kommunikationsmedium för vår sak. Med tillräckligt många människor för att göra jobbet är broschyrer och flygblad också ett användbart verktyg. Vi bör använda alla medel vi kan. Men först måste vi ha det rätta budskapet, ty annars kommer alla våra ansträngningar att vara gagnlösa och ineffektiva.

Våra ansträngningar bör ytterst vara inriktade på politisk handling. Valkampanjer är utmärkta utbildningsmöjligheter. Vårt uppdrag är att övertyga vårt folk att rösta för sin ras räddning, fortsatta existens, bevarande och oberoende. Enkelt uttryckt förefaller det som detta skulle vara en "baggis", fullkomligt enkelt, men ändå är det i vår rådande Twilight Zone-liknande situation halsbrytande svårt, så svårt att många påstår att det redan är för sent. För att fullborda detta uppdrag måste vi först fastställa vår moraliska och intellektuella trovärdighet och integritet i väljarkårens sinnen. Vi måste göra dem medvetna om både mångkulturens rasligt destruktiva konsekvenser, den rådande utvecklingen och det rasligt bevarande alternativ vi erbjuder, som vi skulle beskriva i så noggrann detalj som det är skäligen möjligt. Detta kommer att definiera vår position, vilket vi måste göra egenhändigt, för annars kan vi vara säkra på att våra motståndare – mästarna på desinformation – gladeligen kommer att göra det åt oss till vårt stora förfång. Vår ståndpunkt kan komma att besvära många människor, särskilt i början då de ännu inte tänkt igenom alternativen, men den kommer att vara betydligt fördelaktigare för oss än den position som motståndarsidan kommer att försöka tillskriva oss. Vi bör marknadsföra det Rasliga fördraget, göra det

klart att vår rörelse respekterar och stöder alla andra rasers rättmätiga rättigheter och intressen och inte önskar dem någon skada, att vi inte motsätter oss någon ras rättmätiga rättigheter, att vi inte vill att de som tycker annorlunda ska vara delaktiga i vår rörelse och att den som uppför sig annorledes kommer att uteslutas. Vi måste göra det klart att vi fördömer olagliga vålds- och terrorhandlingar och att sådana handlingar inte främjar det rasligt bevarande syftet.

Vi bör vinna kontroll över frågeställningarna genom att göra vår frågeställning till den avgörande fråga som måste ställas till och besvaras av varje politiker och offentlig person, tvinga dem att klargöra sin ståndpunkt i frågan om nordligt rasligt bevarande och oberoende utan att tillåta några undvikanden eller förnekanden, inte erbjuda dem någonstans att fly undan frågan längre. De antinordliga rasliga nihilister av lägre ställning som har hetsat mot oss med sina uttryckliga maningar till vår ras utplåning kommer då att visa sig vara en belastning för deras mer framstående med-nihilister, då deras slarviga språkbruk kommer att hemsöka dem och underminera deras ansträngningar att förneka konsekvenserna av den utveckling de tvingat in oss i. När slutligen en tillräcklig grad av situationsmedvetande uppnått av allmänheten, kommer den blandrasistiska maktstrukturens ståndpunkt att bli moraliskt och intellektuellt misskrediterad, och dess breda stöd kommer att upplösas. Detta är det minsta jag skulle vilja se hända. Det finns ett talesätt som säger att om man bygger en kyrka kommer folk att strömma till för att uppfylla den. Vi måste bygga en rörelse på god grund, på det rätta budskapet, en vittomfattande filosofi om rasliga relationer, och sedan hoppas att de rätta människorna, goda människor, kommer att strömma till och uppfylla den.

Hur många exemplar av dina böcker har tryckts och sålts?

Inte på långa vägar tillräckligt! Böcker är väldigt dyra, i synnerhet för någon som liksom jag har begränsade resurser. De är även svåra att distribuera, särskilt om man inte har råd att annonsera. Även om jag är en hängiven bokälskare – och inget kan ersätta den påtagliga fysiska upplevelsen av en bok – är Internet mycket billigare, och om vi använder det väl kommer det förhoppningsvis att göra det möjligt för oss att övervinna de distributionshinder böcker medför.

Vad för slags – och hur stort – gensvar får du på dina böcker?

En skillnad mellan Internet och böcker – det gensvar jag får från bokläsare är nästan alltid väldigt positivt, medan gensvaret på min hemsida är ganska jämnt uppdelat mellan för och emot. En del av de negativa gensvaren är väldigt intressanta och informativa i och med att de avslöjar motståndarsidans tankeprocess. Andra kommer från ”utskällare” som ofta är så fientliga att de inte kan uttrycka sina invändningar på ett rationellt och civiliserat sätt. En del svar är bisarra och tämligen excentriska, men det kan man säga om en del av bokläsarna också.

Så vitt vi vet har inget av dina arbeten blivit särskilt framlyfta av någon organisation för rasligt bevarande – de skulle kunna och borde vara betydligt mer välkända! Hur går det med spridningen av dina böcker och din filosofi, och vilka strata verkar mest mottagliga?

Fröna håller på att sås, och en del har börjat bära frukt, men det är en plågsamt långsam process med mycket begränsade resurser. I allmänhet består de mest mottagliga skikten av högintelligenta och medvetna människor som delar ett drag gemensamt – deras ras fortsatta existens och välgång är betydelsefullt för dem. Det är de som älskar sin ras och bryr sig om dess framtid, vilket är vad man kunnat förvänta sig. Men än så länge är det bara en liten bråkdel av till och med det skiktet som är medvetna om min filosofi.

Vad för slags hjälp finner du mest välkommen? Vad tror du skulle kunna leda till ett större genombrott för din filosofi inom betydelsefulla segment?

All slags hjälp vore välkommen, alla bidrag accepteras med glädje. Vi behöver alla resurser vi kan få, utan att för den skull glömma att vad vi verkligen är ute efter är människor, och att alla dessa andra resurser bara är ett medel för att nå och förhoppningsvis vinna fler människor. Det hela handlar i grund och botten om människor, om människor som stöttar med sin tid, sina bidrag och ansträngningar och som röstar för vår ras fortsatta existens. Varje människa vi kan få att stötta vårt syfte är ett genombrott. Ett större genombrott skulle innebära att vinna stödet från en betydelsefull person, en person i betydande ställning som skulle attrahera publicitet och skapa legitimitet. För mig personligen skulle den yttersta hjälpen vara att få möjlighet att hänge all min tid åt det rasligt bevarande ändamålet istället för att tillbringa min mesta tid med att tjäna mitt uppehälle. Vi kommer inte att få någon rörelse på allvar förrän den har råd att försörja en grupp av hängivna heltidsaktivister och talesmän.

Det Rasliga fördraget som du utformat förefaller kunna marknadsföras mycket väl i vårt moderna samhälle (då det sätt på vilket det är utformat – en deklaration av mänskliga rättigheter – är något som de altruist-egalitära antinordliga krafterna inom den västliga civilisationen inte är tränade i att hantera omedelbart; även om vi kan vara säkra på att de förr eller senare kommer med en motattack). Utifrån vilken strategi tror du att vi skulle kunna marknadsföra det på bästa sätt? Skulle man kunna skicka det till vissa institutioner och/eller organisationer och/eller individer (och givetvis vilka institutioner/organisationer/individer)?

Det utformades som en fristående handling som lätt skulle kunna förstås av de flesta och tilltala deras mest grundläggande känsla för vad som är rättvist och gott. Det kan spikas fast på dörren som Luthers teser, sättas upp på väggar, delas ut till förbipasserande, läsas upp högt på möten, postas till i stort sett vem som helst eller publiceras på en hemsida. Det vore intressant att se hur blandrasisterna kan komma att försöka motarbeta det, men det bekymrar inte mig. Jag är mycket mer bekymrad att de kommer att ignorera det, att kulturen kommer att ignorera det och att inte tillräckligt många människor kommer att få veta om det för att skapa en tillräckligt stor kritisk massa för att ha någon effekt. Det är deras troligaste sätt att motverka det.

Den närmaste framtiden

Arbetar du med något speciellt just nu, utöver de ytterligare artiklarna på din hemsida? En ny bok kanske? Finns det någon planerad?

En bok är ett större projekt vad både tid och andra resurser avser, och viktigast av allt, idéer. Just nu har jag ingen bok på gång, men jag håller på att utveckla en del tankar till nya artiklar som jag kommer att lägga upp på min hemsida.

– Richard McCulloch –

30 oktober 1998

Detta PDF-dokument får spridas fritt i oförvanskad form. Delar ur vårt material får citeras och spridas fritt. Vi uppmanar spridning.

Besök författarens egen hemsida på www.racialcompact.com.

Besök www.preservationist-books.com för fler böcker och skrifter för gratis nedladdning. En stor del vårt material finns på både svenska och engelska för utskrift i A4-format och lämpar sig väl för hålslagning och arkivering i pärm. Det går utmärkt att skriva ut i US Letter-format. På Preservationist-Books.com finner Ni även information om varifrån man beställer tryckta upplagor i den utsträckning sådana utgivits.

Hjälp till att sprida våra böcker och skrifter. Skicka dem till vänner och bekanta, länka till www.preservationist-books.com, hänvisa till och citera ur våra verk i debattfora och diskussionsgrupper.

(Tips: Använd "Text Select Tool" i Acrobat Reader för att markera text som sedan kan kopieras och klistras in i egna dokument, debattinlägg etc.)

Kontakta oss på contact@preservationist-books.com.